

РЕШЕНИЕ

№ 430

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Румяна Лилова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4105** по описа за **2011** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 9654 от 05.05.2011 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от С. М. А., срещу Съдебно решение от 15.12.2010 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав по нахд № 12710/2010 г. С последното е потвърдено наказателно постановление № 43954 от 25.06.2010 г. (НП), издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” (ОПП) - СДВР, с което на С. М. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100,00 (сто) лв., на осн. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДП. На основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 11 от Наредба I-3-1959, след влизане в сила на спорното НП, на А. ще бъдат отнети три контролни точки.

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка.

В съдебното заседание касаторът се явява лично и заявява, че поддържа касационната жалба. По същество моли отмяна на обжалваното съдебно решение.

Ответникът - редовно призован, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 43954 от 25.06.2010 г., издадено от началник АНД ОПП - СДВР. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 28.05.2010 г. около 17,49 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение към [улица], срещу бензиностанция Л., С. М. А. е управлявал лек автомобил „Ф.“, с държавен контролен номер (ДК№) СО2750ХН със скорост 80 км/ч. при ограничение от 50 км./ч., установена с радар TR4 № 009, фиксиращ скорост, дата и час. Показанията на радара били показани на А., който бил сам в автомобила. На А. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДП. Последният бил подписан от лицето с възражение, че засечената скорост не отговаря на истината, тъй като се движел в колона. Въз основа на този АУАН било издадено и спорното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства, включително такива за компетентността на административнонаказващия орган и гласни доказателствени средства – показанията на А. Г. Л. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство).

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил правен извод, че е безспорно установено извършването от А. на вмененото му административно нарушение на посоченото в АУАН и НП време и място. Приел е, че от субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и правилно. То не страда от наведеното касационно основание. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Ето защо, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на

изискванията на чл. 34 ЗАНН.

По съществото на спора, след като е обсъдил доказателствената съвкупност и в съответствие с нея, съставът на СРС законосъобразно е приел, че С. М. А. е осъществил виновно състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДП, тъй като е управлявал управлявал лек автомобил „Ф.“, с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 80 км/ч. при ограничение от 50 км./ч., установена с радар TR4 № 009, фиксиращ скорост, дата и час. Като не е дал вяра на защитната теза на жалбоподателя, районният съд е направил изводи в съответствие с разпоредбата на чл. 746, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Съобразно посочената разпоредба, ако конструкцията на радарния скоростомер не позволява индивидуализирането на превозното средство, чиято скорост е измерена при едновременно движение на две или повече превозни средства (каквито доказателства не са събрани), то той анулира резултатите от собствените си измервания, когато две различни превозни средства пресичат радарния лъч едновременно, но с различна скорост. Предвид това, законосъобразен е правният извод на съда, че засечената от радара скорост е именно тази на управлявания от А. лек автомобил, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДП. Определеното с НП наказание "глоба" в размер на 100,00 лв. е в нормативно установения към датата на осъществяване на процесното нарушение размер.

Оплакването, направено в касационната жалба, че касаторът притежавал (съответно управлявал) лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , а не посоченият в АУАН, НП и обжалваното съдебно решение ДК [рег.номер на МПС] не променя изводите за законосъобразност на обжалвания съдебен акт. Този довод е поддържан от А. и пред районния съд. Както в производството пред него, така и към касационната жалба обаче, той не представя доказателства за този твърдян факт. По тези причини, след обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е възприел за установена фактическа обстановка, описана в АУАН и НП, въз основа на която е направил правния извод за законосъобразност на спорното НП и го е потвърдил. Освен това, настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявеното оплакване. При осъществяване на контрола, касационният съд е оторизиран да извърши проверка относно спазването на процесуалните предписания и съобразяване с нормите на чл. 13 НПК и 14 НПК, но само в случай на направени доводи в тази насока. Такива, видно от касационната жалба в настоящия случай не са направени и не се обосновават.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при наведеното касационно основание, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение от 15.12.2010 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав по нахд № 12710/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 43954 от 25.06.2010 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” – Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на С. М. А. на административно наказание „глоба” в размер на 100,00 (сто) лв., на осн. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.